

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Ear' cestiunea Ardealului.

III.

Domnul Beksics stăruie, ca cestiunea Ardealului să fie rezolvată. Aceasta dovedește, că în cercurile politice, din care face parte și dl Beksics, oamenii se preocupă de cestiunea aceasta, nu însă și că ei recunosc urgența rezolvării. Ba suntem convinși, că în cercurile politice maghiare sunt foarte mulți oameni, care stăruie, ca lucrurile să rămână așa cum sunt și speră poate, că încetul cu încetul vor dispărea conflictele ce s'au ivit în Ardeal. „Să ne menținem, câtă vreme putem, — țic ei; — vom vedea apoi ce vom face, când nu vom mai putea“.

Acest principiu de a nu ceda decât în ultimul moment, oare-cum în oara a unsprezecea, când rezolvarea va fi impusă de forța împregiurării, străbate și din articolul publicat de „Magyar Polgár“ asupra rezultatelor campaniei electorale din România.

„Nu vă îngrijiți de cele ce se petrec în Ardeal, — cam așa țice guvernamentalul din Cluj, — căci guvernul Brătianu stă tare în România, și România nu le va da Românilor din Ardeal mână de ajutor câtă vreme se va afla Brătianu în fruntea guvernului din România“.

După cea mai bună convingere a noastră guvernamentalul din Cluj are dreptate. Ba noi, care cunoaștem spiritul public al fraților noștri de preste Carpați, nu numai credem, ci scim cu toată siguranța, că nici nu este cu putință în România un guvern, care ar fi gata să intervină fie chiar și numai indirect în interesul Românilor din Ardeal.

Este, ce-i drept, și în România, ca pretutindena printre Români, un foarte puternic curent anti-maghiar; nu scim însă nici în România, nici aici la noi vre-un om politic de oare-care valoare, care nu se luptă contra acestui curent. Aceasta nu pentru-că s'ar fi găsim între Români oameni, care au simpatii pentru poporul maghiar. Putem să-i încredințăm pe Maghiari, că amici sinceri nu au între Români, au însă foarte mulți dușmani.

În împregiurările actuale însă dușmănia aceasta poate să-i împingă pe Români la fapte nepotrivite cu interesele bine înțelese ale neamului românesc. Acesta e

motivul, pentru care toți oamenii politici mai serioși și mai cu trecere ai Românilor luptă contra curentului anti-maghiar. Și dacă Maghiarii ar face o încercare sinceră, s'ar convinge, că în cercurile politice române este foarte viu simțită dorința de a vedea, cel puțin pentru un timp oare-care înlăturare cauzele încordării, ce s'a produs între Români și Maghiari.

Nu se face însă din partea Maghiarilor o asemenea încercare.

Sunt, ce-i drept, în cercurile politice din Budapesta oameni cu multă autoritate, care ar dori, ca să se facă încercarea; ei însă nu pot resbi față cu curentul general și de aceea nu stăruie, cum a făcut dl Ludovic Mocsáry.

Eară curentul general l-au creat aceia, care se folosesc de actuala stare de lucruri, adecă Maghiarii din Ardeal și Români, care menajează slăbiciunile Maghiarilor, ca astfel să se susțină în pozițiile, pe care numai în nesce împregiurări ca cele de astăzi pot să le aibă.

Acestia strigă în fiesce-care și, că Români din Ardeal sunt dușmani neimpăcați ai „statului“ și insinuă, că din România se uneltesce contra „întregității monarchiei“, ca să poată încheia cu refrenul: Aici noi singuri susținem „statul“ și dacă n'am fi noi, unde suntem, Ardealul s'ar perde.

Cât pentru Maghiarii din Ardeal politica aceasta e impusă de interesele de menținere. Sunt în Ardeal foarte mulți boieri scăpătați, oameni fără de pregătire, existențe problematice, indivizi cu „trecut îndoelnic“, care n'ar ave din ce să trăească, dacă n'ar mai pute să fie „campioni ai ideii de stat“. Și este de sine înțeles, că o înțelegere între Români și guvern ar trebui să aibă drept urmare și sacrificarea oamenilor de felul acesta. Și un popor nu sacrifică bucuos nici chiar lăpădăturile sale.

Cât pentru Români, care fac abus de buna credință a Maghiarilor, ei sunt puțini, dar' destui, ca să poată invenina relațiile duor popoare, care sunt avisate unul la altul. Ei sciu cum au parvenit și nu se mai îndoiesc, că vor fi sacrificați în ziua, când se va fi curmat încordarea dintre Români și Maghiari. Nu vorbim aici de acei Români onesti și activi, care ocupă funcțiuni publice în virtutea pregă-

tirii, pe care o au, și se mențin în ele, fiindcă sunt integri și corecți în toate purtările lor. Acestia se bucură de stima generală și a Românilor, și a Maghiarilor. Vorbim numai de puținii, care s'au ridicat și se mențin în virtutea „serviciilor“ politice, pe care le fac ca denunțanți. Acestia nu numai insinuă, ci profită totodată de ori-și-ce împregiurare, ca să accentueze încordarea ori să producă noue conflicte, împingându-i pe Români contra Maghiarilor, și îndemnând pe Maghiari să „strivească“ pe „dușmanii“ lor.

Guvernamentalul din Cluj are dreptate, când susține, că politica aceasta se mai poate încă urma, fiindcă din partea Românilor nu amenință nici un pericol serios. Români sunt un neam de oameni chibzuiți, care sciu să țină seamă de împregiurări și nu se avântă la întreprinderi riscate. E însă totdeauna cu putință, ca „dușmanii“ să profite de nemulțumirea, care ține în agitațiune masele poporului român, și să se pregătească surprinderi mai mult ori mai puțin grave.

Între acești „dușmani“ nu sunt și frații noștri de preste Carpați.

Ei au, ce-i drept, o înriurire firească asupra noastră și înriurirea aceasta crește în proporțiunea, în care crește nemulțumirea noastră. Nici odată însă ei nu vor abusa de înriurirea lor, fiindcă sângele apă nu se face. Se poate însă ca alții să facă abuzul, pe care ei nu îl fac: acesta e motivul, pentru care actualul guvern a luat nisce măsuri de tot aspre contra autorilor proclamațiilor așa numite „irredentiste.“

Asprimea aceasta era pornită din bunăvoință către noi, ear' nu din dorința de a le da Maghiarilor o satisfacțiune, cum pretinde guvernamentalul din Cluj. Dl Brătianu a spus foarte lămurit, de ce anume a fost atât de aspru. 'I-am certat, — țicea, — ca să le vină mintea la cap. — Și ori-și-ce guvern român bine inspirat făcea tot ca cel actual.

Aici în țeara noastră putem să facem cum ne taie capul: trecând însă în România, avem să ținem seamă de interesele țării, în care ne aflăm și să nu scăpăm nici odată din vedere, că România voiesce să trăească în bune relațiuni chiar și cu Maghiarii. Aceasta ori-și-care guvern român o țice și o cere dela noi.

Și dacă publicistii maghiari sunt oameni conștiențioși, atunci ei nu vor trece cu vederea, că dl Brătianu a declarat în parlamentul român, că a primit de aici din Ardeal felicitări pentru asprimea, cu care a combătut curentul „irredentist“. Dela cine? Dela Maghiari? — dela așa numiții „buni patrioți“? — Nu, ci din cercurile partidului român național, dela aceia, pe care Maghiarii îi 'i-au drept „agitatori“. Căci singuri acestia doresc în toată sinceritatea curmarea încordării ce există și detestă pe aceia, care provoacă noue conflicte, fie chiar și numai în urma unei ușurințe juvenile.

Există dar' buna voință, de care vorbesce dl Beksics, în cercurile politice române, însă ea este nu numai zadarnică, ci chiar ridicolă, câtă vreme în cercurile politice maghiare predominesce curentul produs de Maghiarii din Ardeal cu ajutorul câtorva Români, pentru care încordarea dintre Români și Maghiari este o condițiune de existență.

Dar' Maghiarii sunt „beati possidentes.“ Cel puțin deocamdată nu-i silește nimeni să stee de vorbă cu Români.

Pot însă să vină timpuri, în care iubirea și încrederea Românilor le va fi de mare folos. Dacă cred și ei, că pot să vină asemenea timpuri, atunci trebuie să se pregătească de pe acum pentru ele. — Ear' dacă nu cred, nu au cuvinte de a mai discuta cestiunea Ardealului.

Presa maghiară și naționalitățile.

(Urmare și fine.)

Noi așa ținem și cu noi toată lumea de bine, că fiecare patriot este dator a promova ordinea și moralitatea în societatea cea mare a țării. Dela datorința aceasta nu e dispensat nimeni, cu atât mai puțin un ministru pus anume să privegheze asupra ordinii și moralității, și promovându-le să le conducă, sau dacă îi mai place cuiva, conducându-le, să le și promoveze.

Dl ministru de culte și instrucțiune publică are cu totul alte vederi și despre ordine și despre moralitate. Dl ministru, se vede, ține, că un organism autonom, pus sub ocrotirea legilor statului, sancționate de *sacro-sancta* coroană a țării, în dată-ce nu 'i-se pare a fi după gustul seu

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

Actul al patrulea.

Scena III.

Harpagon, Cleant.

(Urmare.)

Harpagon. — Și te-a ascultat ea pentru cele-ce priviau pe ficia ei?

Cleant. — Da, cu prea multă bunăvoință.

Harpagon. — Și ficia ei — te iubesc și ea pe tine?

Cleant. — Dacă pot să judec după purtările ei, îmi vine să cred, că are oare-care bunătațe către mine.

Harpagon. — (Încet, la o parte.) Îmi pare bine, c'am aflat acest secret; tocmai aceasta e ceea-ce voiam să sciu. (Tare.) Bine, băiete, scii cum stă treaba? E vorba, că trebuie să te gândesci, mă rog d-tale, a te lăpăda de acest amor, să încetez a mai gândi la o fată, pe care o cer eu și să te căsătorești cât mai curând cu aceea, care-ți va fi destinată.

Cleant. — Va să țică toate aceste nu sunt decât spre a mă descoase pe mine! Prea bine, dacă trebile stau așa, apoi îți declar, ca să scii, că eu nu mă voi lăpăda de Mărioara, că nu este nimic ce nu sunt gata să încerc spre a-ți disputa mâna ei și că atunci, când d-ta îmi pui în vedere învoirea mumei, voi avea poate și eu vre-un alt sprigin, pe care să mă razim.

Harpagon. — Ce fel, spânzutoareo! tu ai încă îndrăzneala să calci în urma mea!

Cleant. — D-ta ești acela, care calcă în a mea, căci eu am întâietatea vechimei.

Harpagon. — Nu-ți sunt eu tată și nu îmi datoresci tu respect?

Cleant. — Aici nu e vorba de nisce lucruri, în care fiul trebuie să dea întâietatea părintelui; amorul nu scie de nimeni și de nimic.

Harpagon. — Să iau numai un bășe-ți arăt eu cine sunt.

Cleant. — Toate amenințările-ți sunt zadarnice.

Harpagon. — Te vei lăpăda de Mărioara?!

Cleant. — Nici prin gând nu-mi trece.

Harpagon. — Ia dați-mi iute un băș.

Scena IV.

Harpagon, Cleant, Jupân Jacques.

Jupân Jacques. — Uită-mei! ce-i asta? — ce aveți de gând?

Cleant. — Prea puțin îmi pasă.

Jacques. — (Cătră Cleant.) Mai domol, domnișorule!

Harpagon. — Să vorbească el cu mine cu atâta nerușinare!

Jacques. — Stăpâne, iertare!

Cleant. — Nu are să-mi scape din mână.

Jacques. — Ce fel! Cine? Tata d-tale?

Harpagon. — Am să-ți dau eu ție!

Jacques. — Ce fel! pe fiul d-voastre!

Pe mine — tot mai merge.

Harpagon. — Să te fac chiar pe tine, Jupân Jacques, judecător în pricina noastră, ca să areți, câtă dreptate am.

Jacques. — Primesc. (Cătră Cleant.) Depărtați-vă nițel.

Harpagon. — Iubesc o fată, pe care voiesc să o iau în căsătorie și spânzuratăoarea are nerușinarea de a o iubi dimpreună cu mine și de a voi să 'mi-o iee dinaintea nasului.

Jacques. — Se poate?! o mare nedreptate.

Harpagon. — Nu e oare un lucru înspăimântător de a vedea un fiu ce voiesce să-i facă concurență chiar tatălui seu? și nu se cuvine oare, ca din respect cătră mine, să înceteze a se mai gândi la ea?

Jacques. — Aveți toată dreptatea. Lăsați-mă să-i vorbesc și rămâneți aci.

Cleant. — (Cătră Jacques ce se apropie.) Prea bine, dacă el te alege drept judecător, nu mă dau nici eu îndrăgostit, prea puțin îmi pasă cine-o fi: mă supun și eu hotărârii tale în pricina aceasta.

Jacques. — E prea mare cinstea ce-mi faceți.

Cleant. — Sunt înamorat de o tină fată, care mă iubesc și ea și primesce cu o gingașă bunăvoință mărturisirile mele amoroase, eară tatăl meu 'și-a pus de gând să turbure amorul nostru cerându-o de soție.

Jacques. — Fără îndoială e mare nedreptatea, de care se face vinovat.

Cleant. — Nu este oare, la vârsta lui, rușine de a se gândi la însurătoare? Îi mai

șede oare bine să fie înamorat? și n'ar trebui oare să lase treaba aceasta oamenilor tineri?

Jacques. — Ai dreptate, gluma e prea preste măsură; lasă-mă să-i grăiesc o vorbă. (Cătră Harpagon.) Ei, bine! fiul d-voastre nu-i atât de sêlbatec cum țiceați, începe a fi om de înțelegere: țice că nu scăpă din vedere respectul ce vă datoresce, că numai așa, cum s'a aprins în pripă, 'și-a perdut pe o clipă bunul cumpăt și că nu refușă de a se supune dorințelor ce veți fi având, mai ales dacă veți purta cu el mai bine decât până acum și-i veți alege drept soție vre-o persoană, de care va pute să fie mulțumit.

Harpagon. — Dacă-i așa, spune-i Jupân Jacques, că poate să se aștepte la ori-și-ce dela mine, și că afară de Mărioara, îi dau voie deplină să-și alegă pe ori-și-cine va voi.

Jacques. — Las' pe mine. (Cătră Cleant.) Ei, bine! Tata d-tale nu-i atât de nesocotit cum 'ți-l închipuiesci; el m'a încredințat, că numai așa, cum s'a aprins în pripă, 'l-a apucat mânia pe dinainte și că nu voiesce să pună lucrurile la cale altfel decât după dorințele d-tale; e gata să-și dea învoirea la cele ce doresci, mai ales dacă îl vei ruga cu blândețe și-i vei arăta sfiiala, respectul și supunerea ce un fiu datoresce tatălui seu.

Cleant. — Jupân Jacques, îl poți încredința; că dacă îmi dă pe Mărioara, îi voi fi totdeauna cel mai supus dintre toți oamenii și nu voi mai face nimic altfel decât după voința lui.

(Va urma.)

șovinistic, trebuie distrus. Bărbatul ordinii și al moralității însă nu poate distruge, fără de a provoca disordinea și imoralitatea în organismul autonom ales drept victimă a distrugerii. Și trebuie să ne mirăm, cât de mult s'a putut desvolta intriga în vecinătatea ignoranței, când vedem, că un om, de altminterlea destul de mărginit, a știut încurca bisericile a două până în trei milioane de suflete, pentru-ca una să cadă de unde s'a fost înălțat, alta să nu poată ajunge la înălțimea celei dintâiu.

Dar' să ne întindem prea departe deodată. Să ne ținem prelungă ceea-ce se întâmplă cu una dintre cele două biserici.

Va ajunge?

Va prea ajunge!

A făcut ce-a făcut dl ministru de culte și instrucțiune publică și cu ajutorul Metropolitului Miron s'a pus în posesiunea unui ajutor câștigat pentru biserica gr.-or. din Transilvania dela stat de fericitul marele Andreiu Șaguna, într'un timp, când constituționalismul nu era așezat cu aplombul de astăzi. Acest ajutor ministrul îl împarte de-adreptul, fără de consensul superiorității legale bisericesci, între preoții de sub superioritate ignorată de ministru.

Ministrul nu cunoaște și nu poate cunoaște pe preoții, cărora le împarte ajutor. El nu știe, și nu poate ști, care și cât merită din ajutor. Împarte însă și caută, ca prin ajutor să înstrăineze pe preoți de organismul, din care fac parte.

Când însă ministrul slăbește disciplina dintr'un organism, înstrăinându-i membrii, demoralizează totodată organismul întreg, pentru-că, înzestrând pe cei mai slabi de ânger, până și preoți suspendați de superioritatea bisericască, premiează neglijența, insubordinațiunea și chiar și crimele.

Care pot fi rezultatele ulterioare ale unei asemenea proceduri de pe fotelul ministerial?

Și față cu cine își permite un domn ministru asemenea tratate? Cu Românii gr.-orientali din Transilvania, care fac parte din naționalitatea cea mai compactă dela porțile orientale ale monarhiei.

Indignațiunea naționalității acesteia, credem, că nu poate fi lucru indiferent pentru statul unguresc, nu poate fi indiferentă pentru monarhia austro-ungară. Cu toate aceste un ministru, nu un sol-găbirău, își permite luxul de a provoca indignațiunea unei naționalități considerabile, celei mai considerabile dela porțile orientale ale monarhiei, prin apucăturile cele mai comune, care nu lovesc numai în Români, ci și în legi și instituțiuni sancționate de Regele apostolic al Ungariei.

Am voi să scim, dacă nu este un asemenea ministru sobolul cel mai periculos pentru stat, pentru monarhie?

Noi dicem: da, fiindcă sobolul cel mai periculos este anarchismul și dl ministru de culte și instrucțiune publică își dă toată silința a fi reprezentantul credincios al anarchismului.

Revistă politică.

Sibiin, 9 Noemvrie st. v.

Negociările cu România pentru încheierea unei convenții comerciale se vor începe din nou. Ministrul de comerț austriac Bacquehem și consilierul ministerial Kalchberg s'au dus la Pesta spre a conferi cu ministrul de comerț ungar asupra instrucțiunilor, ce au să li se dea reprezentanților negocianți. „Neue Freie Presse“ ține, că conferențele ambilor miniștri de comerț s'au ținut Sămbătă, și după ce marchisul de Bacquehem a părăsit deja capitala Ungariei — s'ar părè, că acele au avut un rezultat oare-care. „După experiențele“ — continuă ziarul numit — „ce le-au făcut ambele state vecine în cele șase luni ale războiului vamal, se poate spera, că noile negocieri vor duce curând la restabilirea păcii. Raporturile vamale devin în Europa pe zi ce merge mai îngreunătoare, dovadă sînt cele din urmă evenimente în Svîțera. Pentru prețul păcii se poate promite României dacă e de lipsă și munți de aur și trebuie să 'i-se prevină cât numai se poate.“

Despre conferențele, ce s'au ținut și se continuă încă între referenții de specialitate în Pesta, se împărtășesc din parte oficială următoarele:

„Înainte de asta cu câteva săptămâni guvernul român s'a adresat la oficiul nostru de externe cu acea întrebare confidențială, dacă eventual guvernele monarhiei austro-ungare vor fi inclinate a începe din nou negocierile convenționale. Întrebat fiind din partea oficiului de externe, guvernul ungar a declarat, că, cu toate că la încheierea convenției cu România Ungaria va avè să aducă jertfe, el ar fi gata să între în aceste negocieri, admițând, că acele se vor urma pe baza necondiționatei favorizării. Deoarece guvernul ungar deasemenea consimte la reînceperea negocierilor, cu puțin înainte de asta guvernul român a împărțit ministerului de externe, că el e inclinat a trimite cât mai îngrabă plenipotențați la negocierile convenționale. Spre a se conferi asupra instrucțiunilor fundamentale pentru aceste negocieri, ministrul de comerț Bacquehem și consilierul ministerial Kalchberg au sosit aici; . . . seara s'au reîntors la Viena.“

Generalul Kaulbars apărăsit Bulgaria. În Sofia generalul voyageur a anunțat prin placate lipite de toate cornurile edificiului consular și prin circulare, ce au fost împrăsciate în popor, că el va părăsi Bulgaria împreună cu toți funcționarii consulari. „Nasevisima Bulgaria“ însoțescă anunțarea iminentei călătorii a generalului de cuvintele: „O, mergi Excelență, în numele Domnului, ca să mai guste Bulgaria și puțină pace!“

Despre plecarea d-lui Kaulbars se mai depeșează din Sofia cu datul de 20 l. c.: La 10 oare înainte de ameași se prezentă generalul Kaulbars înaintea edificiului consular rusesc, unde îl așteptau vre-o câțiva Zancoff-isti, și vorbi următoarele: „După-ce Bulgaria e acum guvernată de bande (șajki) și părăntescile sfaturi ale augustului meu stăpân au rămas neurmăte, Bulgaria nu mai are să aștepte nimic dela Rusia.“

Jurnalele rusesci țic, că plecarea agentului rusesc din Bulgaria e cel mai bun răspuns la discursurile lui Salisbury și Kálnoky. „Novoie Vremia“ scrie, că acest eveniment va fi atât pentru regenți, cât și pentru puterile, care lucrează în Bulgaria în contra Rusiei, o indicare, că agitația se apropie de sfârșit. În Bulgaria vor experia adversarii, când va trece Rusia dela vorbe la fapte. În privința Bulgariei presa rusească nu consideră nici o rupere prin plecarea generalului Kaulbars și țice, că în curând se va hotărî, sub care condițiuni va avè să se mențină pacea.

Ziarul rusesc din Bruxella, „Nord“ se ocupă de plecarea lui Kaulbars și crede, că aceasta nu e o retragere, ci o rumpere a raporturilor diplomatice. Această hotărîre la nici o întâmplare nu înseamnă, că Rusia nu se va mai preocupa și mai departe de cestiunea bulgară și că va renunța la vre-unul din drepturile sale speciale și internaționale.

În urma acestora de abia s'ar pute presupune, că Rusia se va determina a mai nomina acum vre-un candidat pentru tronul bulgar. Se pare deci, că viitorul e și mai nesigur și că situația e tot atât de penibilă, ca și mai înainte.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Sciri mărunte.

Luna trecută se deschise spitalul general public bucovinean decătră comitetul țerii, fiind de față reprezentanții tuturor birourilor. Comitetul țerii a numit de director pe profesorul universității Dr. Volan, ear' de medic primar al despărțământului chirurgical pe Dr. Vladimir Zalloziecki, și medic secundar pe dl Dr. Vladimir Filipovici (Român), ear' de medic primar al despărțământului psihiatric pe dl Dr. Turcan (Român), și ca medic secundar pentru boale interne pe dl Ladislau de Majerski.

Țilele trecute avură loc alegerile comunale în Cernăuți. În anul acesta eșiră 5 deputați comunali români. Era cestiunea de a-i realege sau cel puțin de a străbate ca să fie aleși 5 Români. Orașul Cernăuți, capitala Bucovinei, e în majoritatea sa israelită, care dispune de soartea candidaților. În interesul României este, de a

avè la magistratul Cernăuțean reprezentanții sei, spre a pute reprezenta interesele națiunii din țeară, a românimii, și a lupta pentru progresarea românismului în capitala țerii, de unde a dispărut mai cu totul de vre-o 40 de ani. A învinge prin forța majorității nu le era cu puțință Românilor, fiind ei în minoritate absolută. Numai cu diplomație era chip de a pătrunde lungă majoritatea israelită. Încercările Românilor învinsă. Meritul e al dlui profesor I. Bumbac, căruia îi succese de a găsi o apropiere între majoritatea israelită și între Români. Prin coaliția cu Jidanii, cari formează majoritatea capitalei și cari sînt comercianții istorici ai țerii, isbutiră Români de a învinge toate pretensiunile de domnie ale Polonilor, cari nici cu națiunea țerii, nici cu cultura și numărul lor n'au dreptul la predominie în țeară. Candidații români toți au fost aleși cu o majoritate imensă. Ca deputați comunali fură aleși: dl Mihaiu Piteiu, c. r. consilier superior și president al judecătoriei criminale în Cernăuți; dl Dimitrie Isopescu, c. r. director al pedagogiului; Vasile Morariu, c. r. adjunct de judecătorie; Dr. Ioan Turcan, consilier consistorial și Dr. Vasile Mitrofanovici, profesor de universitate.

„Junimea“, societatea academică română din Cernăuți, s'a constituit pentru anul scolar 1887 în următorul mod: Președinte: Isidor Stefanelli, stud. jur.; vice-președinte: George Turturean, stud. jur.; secretari: C. Chiricescu și Petru Barbu, ambii stud. teol.; controlor: N. Blëndu; cassar: C. Homiucă; bibliotecar: D. Popovici și econom: D. Procopovici. După alegere a fost ședință socială.

Ieri a murit d-na E. Simionovici, preteasă văduvă, în urma unei înveninări întâmplare cu ocaziunea tăierii carnei proaspete. Tăiând d-na Simionovici într'o dimineață carne proaspătă, se tăia cu cuțitul într'o mână, care după mai multe țile se umflă. În urmă se umflă tot brațul și consiliul medicilor constată, că e înveninată și că e a se aștepta la o catastrofă. După două țile era d-na Simionovici moartă. Regretele sînt generale. Nu se poate deci îndestul sfătui precauțiunea în gospodăria.

În Vășicăuți a murit protopopul catedral și staurofor Constantin Lucescu.

La vara anului viitor se vor expune în muzeul austriac din Viena obiecte de artă, cari se întrebunțează pentru usul și decorația bisericilor. Expoziția are de scop de a mări interesul pentru progresarea industriei bisericesci. Expoziția va consista din două despărțăminte și adecă din cea de obiectele antice și din cea de cele moderne. Anticitățile bisericesci cuprind toate epocele și stilurile artei creștine. Despărțământul al doilea va cuprinde numai obiectele firmelor austriace-ungare. Obiecte străine se primesc numai după o convenire specială. Pentru trimiterea expoziției sînt invitați toți amicii artelor, proprietarii obiectelor de arte bisericesci, ca biserici, mănăstiri, patronatele și comunele. Pentru participarea industriei bisericesci gr.-or. din Bucovina e împuternicit profesorul Kolbenhayer de a face pași necesari.

După-cum cetim într'o gazetă germană din Cernăuți, într'a 28 Octomvrie se sfinți fântâna lui Sobieski făcută de Teodor Cocia, țeran din Voloca, în pădurea fondului gr.-or. din Voloca, numită Storoștea. E locul acela, unde înainte cu 70 de ani s'a găsit o comoră de agint, ce se păstrează în cabinetul de anticități din Viena. Și astăzi se ved valuri lungi, ce arată că aici au fost odată locuințe omenesci. Fântâna Românilor Teodor Cocia e zidită în modul cisternelor romane cu un basin de peatră și pardosit. Lungă fântână s'a ridicat un monument al lui Sobieski: o iconă rēu zugrăvită înfiptă într'un stejar gros. Icoana reprezintă pe Sobieski în fruntea armatei sale, și e încungiurată de o cunună de stejar. Lungă iconă e atîrnată o sabie antică aflată în apropierea valurilor antice, ca o amintire la tabera lui Sobieski, care după tradiție se fi fost în apropierea acestei fântâni. Pe o carte din scânduri de stejar, lucrată în felul tablelor lui Moise, se află următoarea inscripție polonă, ruteană și română: „Din fântâna aceasta a beut apă renumitul rege polon și rutean Ioan Sobieski III, care în anul 1675 a tăbărit în aceste păduri contra Turcilor și Tata-rilor, care cu ajutorul lui Dțeu a bătut pe Turci și Tataři și a scăpat de sērmanii creștini de peirea crudă și robiă precum și a ajutorat pe străpărintele înalt al Împăratului nostru iubit Francis Iosif I. contra Turcilor, scăpând Viena întreagă la anul 1683 de peirea totală a Turcilor. Pentru lauda lui Dumnețu și întru amintirea eternă a acestui rege renumit polon și rutean a zidit această fântână Teodor Cocia, țeran din Voloca.“

Descrierea aceasta vorbesce mai mult decât orice coment. Un Român Teodor Cocia face o fântână în memoria unui rege polon, de care nu-i dovedit, că a tăbărit cândva în Voloca. Contra aceasta n'avem ce țice. Comuna Voloca e cu totul română și ni-e mirare cum de vine, ca inscripția să fie scrisă în trei limbi, din cari cea din urmă e tocmai cea română; dacă se pune numai inscripția română, am pricepe respectul și devotul Românilor către evenimente istorice din locul seu, fără a face distincții de confesiune și naționalitate. Însă o atare inscripție, cum e asta, este semn de puțină încredere în sine și învoală ușurătate. Că sabia atîrnată a fost dela Sobieski, încă e neadevărat, și e comic a vedè o sabie din anticitate expusă în public ca sabie polonă din secolul 18-lea. Din totul rezultă, că forestierii fondului religionar pe moșile Voloca și Franzthal au devenit istorici poloni, ce vreau a vena printre Români după idealuri leșesci, usând de bunăvoința țeranilor români. Poate cred domni forestieri, că Românii din Voloca se vor prefăce în Ruteni și după aceea în Poloni, ca să mărească patria lor polonă? E bine a ști și misiunea cultivatorilor de păduri în părțile românesci.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Din Câmpul-pânei, în 19 Noemvrie 1886.

Alegerea membrilor reprezentanței comitatense în cercul electoral Romos s'a întâmplat ieri cu obicnuita solidaritate — în ordine exemplară. — Încă pe la 8 oare a. m. se adunară alegătorii din întreg cercul electoral în număr considerabil la casa comunală din Romos, de unde se retraseră într'o casă învecinată, spre a se consulta mai întâiu asupra persoanelor, ce au a se alege. Formând aci alegătorii un club, au decise să aleagă pe d-nii Fr. Hossu-Longin, I. Simionăș, Sig. Badea, Pr. Herlea și P. Belei, — cari și până acum ca membri ai municipiului totdeauna au apêrat atât interesele comunelor și ale particularilor cât și cele naționale; apoi după-ce s'a făcut o declarație unanimă, că toți vor vota numai pentru acestia, se reîntoarseră la locul de alegere, spre a-și depune fiecare sedula în urnă.

Resultatul scrutiniului arêtă, că toate voturile le-au întrunit cei 5 candidați. Cu privilegiul acesta alegătorii au dovedit, — într'un mod demn de imitat, — cum seiu să-și aducă aminte cu venerațiune de adevărații bărbați ai națiunii, și earși cum seiu a desprețui și desconsidera pe cei-ce 'și-au perdat reputațiunea. Eată un cas concret: clubul alegătorilor îndată-ce 'și-au ales pe cei 4 membri de încredere pentru actul alegerii, — în mod sêrbătoresc au dat expresiune de condolență față cu mult regretatul membru al congregațiunii, fericitul protopop gr.-cat. Georgiu Bercian. Și scii cine a fost acel venerat preot, de care cu atâta pietate își aduc aminte Românii din Câmpul-pâni? A fost conducătorul isteș și onest, sfătuitorul înțelept, adevăratul naționalist și părinte al poporului român din fostul scaun al Orăștiei, pe care 'l-a condus în restimp de 40 ani și în timp de grele cercări 'i-a apêrat interesele. Dînsul fu trimis de episcopul din Blaj în părțile noastre cu misiunea, de a propaga unirea. Și într'adevăr nu s'a înșelat în el credinciosul episcop; căci protopopul Georgiu Bercian fu cel mai înfocat propagator al unirii — *însă nu al celei cu biserica rom.-cat.*, — ci al unirii în cugete și în simțiri a fraților de același sânge, deșteptându-le consciința națională.

De altă parte tot acești alegători îi dădură vot de neîncredere d-lui Ioan Balomiri din Deva, care mult se svîrcoli ca să fie ales de membru al congregațiunii în acest cerc electoral. Ce e drept părintele Besaraba desvoltă multă energie spre a-1 viri și pe el în lista candidaților, dar' înzadar. S'a făcut mult haz, când preoții începură a scoate din buzunările reverenților epistolele adresate lor de dl Balomiri, însoțite de o recomandațiune a protopopului, și le puseră la dispozițiunea alegătorilor, spre a-și bate joc de ele. Un creștin bun de glume le adună nu seiu în ce scop, poate în scopul, de a le retrimite lui Balomiri sau altora din Deva, ca să-și facă și dîșii haz de ele. Și scii pentru-ce nu-1 aleseră? Pentru-că dl Balomiri a abusat de încrederea acestor alegători mai în anii trecuți, când îi puseră în mână mandatul de deputat dietal cu condițiunea, că nici dînsul să nu iee parte la dieta țerii, ca și antecesorii sei Bercian și Axente; dar' nu 'și-a ținut parola, căci îndată ce 'l-au ales, a tulit-o la Pesta. Românul ține minte și măsură fiesce-căruia cu măsura ce 'i-se cuvine.

Un alegător.

Din comitatul Turda-Arieș, 18 Noembrie n.

Conform legii municipale sortându-se jumătate dintre membrii reprezentanței comitatului Turda-Arieș — reintregirea acelei reprezentanțe prin alegerea membrilor noi — s'a efectuat în 8 Noembrie pe întreg teritoriul comitatului.

În mijlocul apatiei generale manifestată față cu afacerile comitatense pot constata cu o viuă satisfacțiune, că în unele cercuri electorale, în care inteligența română interesată de dreptul sublim electoral, a dezvoltat o activitate demnă de laudă, pentru reprezentanța comitatensă, s'au ales dintre Români mai mulți membri recunoscuți de activi și de o gravitate intelectuală.

Astfel s'a efectuat alegerea în cercul Agârbicului, unde în timpul trecut nu avurăm nici un reprezentant român. La această alegere deși alegătorii din mai multe comune au fost târziu avisați decât organele administrative, totuși din mai multe comune și încă depărtate alegătorii români s'au prezentat în număr frumos în frunte cu brava inteligență respective preoții. Mai mulți alegători s'au prezentat din comunele Ciacu, Urca și Luna.

Nu pot a nu aminti un aspect înălțător de inimă, ce ni se înfișă, când vedurăm pe veteranul paroh gr.-cat. din Ciacu dl. Nicolae Moldovan în etate de 83 ani în butul durerilor sale de picioare — prezentându-se la această alegere, unde cu un braț răzimându-se pe baston, ear' de celalalt susținut și condus decât de dl. Dr. Ioan Rațiu — își dete votul.

Onoare demnului bătrân! Fie, ca exemplul sau frumos se aibă mulți următori!!

Ne-a durut însă, când vedurăm, că dintre numeroșii alegători români din Cianul-mare, abia s'au prezentat la alegere dl. paroh Petru Stoica și vre-o trei inteligenți, ne-a durut cu atât mai virtuos, cu cât înțeleserăm, că alegătorii de acolo au absentat din cauza unui ospet.

Tot cu rezultat îmbucurător s'a efectuat alegerea și în cercul Mahaciului așa, încât reprezentanții sei comitatensi acum sânt toți Români. Onoare alegătorilor bravi!

Dovadă ne-au fost aceste alegeri, că dacă inteligența noastră conșcie datorinței sale desvoaltă o activitate obligatorie și permisă între marginile legii, aceea nu rămâne fără rezultatul dorit, pentru-că țeranul român, lasat a usa liber dreptul seu electoral, când nu e împedecat prin presiuni oficioase ori corumperi demoralizatoare, scie a-și face datorința. S. P.

Cronică.

Procesul nostru de presă. Poimâne, Mercuri, petractare finală în fața curții cu juraii din Cluj. Acusator dl. Nyárádi Simon, președintele filialei din Mediaș a reuniunii maghiare de cultură, ear' acușat Septimiu Albini, fostul redactor responsabil și Ioan Slavici, directorul „Tribunei“.

Lista juraților e următoarea: Somodi István, Dr. Haller Károly, Dr. Chonka Győző, Mayer Ferencz, Ákoncz Sándor, Szász Gyula, Dr. Lindner Gusztáv, Dr. Széchy Károly, Ifjabb Lászlóczki Samu, Dr. Czikmántori Ottó, Tauffer János, Ifjabb Nagy János, Deési László, Hiller Hermann, Schlauf Albert, Dr. Klug Nándor, Kászonyi Géza, Deák Pál, Dorgó Albert, Ürmösy Lajos, Gyulai Árpád, Szvacsina Géza, Dr. Szamosy János, Dr. Encz Géza, Egedi Lajos, Vellos Lajos, Benezdéi Gergely, Káli Nagy Sándor, Vikol Kálmán, Rischányi János, Dr. Engel Gábor, Weisz Mór, Szentkirályi Ákos, Kondász Ferencz, Fazekas József, și Kraft Ottó.

Fortificarea pasurilor dela marginea Ardealului. În comisiunea pentru armată a delegațiunii ungare din 19 i. c. n. a întregat Béla Grünwald pe ministrul de războiu contele Bylandt-Rheidt, asupra motivelor, cari au condus pe administrația armatei, a nu întreprinde lucrările de fortificare la pasurile dela marginea Ardealului, și de aceea nici că a făcut preliminarele de lipsă. — Ministrul de războiu a răspuns: Pentru întrelăsarea lucrărilor de fortificație au fost dătătoare de măsură motive strategice și financiare. Cheltuelile ar fi fost relativ mari, ear' rezultatul nu ar corespunde scopului. Pentru astfel de pasuri ar fi potrivite porturi de închidere, cari nu s'ar pute încungiuara, însă raporturile terenului munților dela marginea Ardealului sânt astfel, încât acești munți se pot trece nu numai prin vre-o câteva pasuri, ci pot fi trecuți și prelunși porturi. Dacă am voi să împedecăm această trecere, trebuie să zidim dealungul marginei un zid chinez. De altcum ciocnirea decisivă, în cas de războiu, nu se întâmplă nici decum în Ardeal, ci e menită pentru alte puncte mai ponderoase, Ardealul va fi atacat numai un teatru de războiu de al doilea rang. Cu un cuvânt, nu e aplicat ministrul de războiu, a construa mai multe fortificații mai mici, căci acestea ar consuma numai un număr considerabil de material de oameni, cari altcum s'ar pute folosii în cetăți sau în armata de câmp.

Confiscarea unei broșuri române. Ministrul de interne a provocat toate municipiile țerii a confisca toate exemplarele aflătoare de ale broșurii: „Românii de preste munți“. Acestor provocări e alăturată sentența judecătoreii din Mureș-Oșorheiu, după care se demandă confiscarea broșurei din cestiune în înțelesul §-lui 62 al legii penale. În motivarea sentenței se amintesece, că s'au aflat la notarul cercual din Ciacudul românesc George Cărlăanu mai multe exemplare de ale broșurii din cestiune, și în care se ațită în contra Maghiarilor. — Broșura e aproape identică — după înțeles — cu cunoscuta proclamație a „României Irredente“ dice „Pester Lloyd“.

Reprezentanța comunală a Sibiului e convocată pe astăzi la 4 oare după ameazi în sala sfatului.

Holera. Din Agram se anunță: În comuna Sparca lângă Petrinia s'a ivit holera; 20 persoane s'au îmbolnăvit și multe au murit; și din Priedor, în Bosnia, încă se anunță casuri de holera. — În Breslau încă s'a ivit holera și anume a fost importată din Ungaria de un individ, care voia să emigreze la America.

Pedeșiți pentru duel. Inspectorul sanitar pentru părțile ardelenesci, Dr. Carol Cseh și șeful corpului de detectivi din Budepesta baronul Splényi, au fost condamnați pentru duel din partea judecătoreii din Budepesta la 3 zile închisoare de stat.

Spargere în o procuratură de stat. În 17 i. c. au spart nise făptuitori localitățile procuraturii de stat din Komorn, și au furat o ladă cu 60—70 fl.

Malversațiune la opera din Budepesta. Economul operei, Iuliu Horváth, — asupra cărui malversațiune neonestă am fost amintit, — a fost condamnat din partea judecătoreii disciplinare la suspendarea din oficiu.

După opt ani. În Pusztaszter a fost arestat prin gendarmerie țeranul Paul Füllöp și predat judecătoreii cercuale din Félégyháza. Dînsul e bănuiat a fi omorît pe locuitorul din Pusztaszter Ludovic Kerekes încă la 1878.

Actori maghiari. Coristul Ludovic Kertész, care a fost angajat la trupa teatrală a lui Carol Polyár, a fugit în 9 i. c. n. din Deva, lăsând în urmă-i o mulțime de datorii. — După dînsul a urmat tot în aceeași calitate actorul Cornel Szarvas (Hirschhorn). — Directorul de teatru Iuliu Miklóssy deplange perderea actorilor Francisc Berky și Iuliu Havassy; directorul Kárpáthy perderea actorilor Francisc Kis și Emeric Garami și a actrițelor Ilona Kisfaludy și Ida Sárközy, cari toți s'au depărtat fără de a-și lua măcar rămas bun și nimeni nu scie, că încătrău au dat.

Emigrația Sécuilor în România a luat în timpul din urmă — așa spune diarul „Szélely-föld“ — mari dimensiuni. Acum emigrează nu numai servitori și servitoare, ci chiar măestri și calfe deveniți fără lucru. Contingentul cel mai mare îl dă orașul Chezdi-Oșorheiu, de unde emigrează mulți cismași.

O sărutare mortală. Nu demult a fost numit Dr. Coloman Hladik — un tiner abia de 23 ani — medic la „Iohannesspital“ din Budepesta. Decretul a fost subsemnat deja de primarul orașului, nu a putut fi însă înmanuat junelui medic, de vreme-ce Hladik a părăsit această viață în scurt timp și într'un mod de tot sdruncinător. O iubire nespusă îl lega de fratele seu de 20 ani, farmacistul Iosif Hladik, și când s'a îmbolnăvit acesta de șarlac, a lasat să îl ducă în Iohannesspital, unde tinerul farmacist, cu toată grija întreprinsa de fratele seu, a murit în scurt timp. Când zăcea Iosif Hladik în sicriu, s'a aplecat fratele seu pentru a-i da ultima sărutare, și aceasta a fost ruina lui, el a supt veninul șarlacului în sine și după trei zile a fost și dînsul un cedavru.

Deschiderea corpurilor legiuitoare în România. „Monitorul oficial“ de Vineri 19 Noembrie, publică decretul regal, prin care corpurile legiuitoare sânt convocare, conform constituțiunii, pe ziua de 15 Noembrie, în sesiune ordinară.

Atentatul dela 4 Septembrie în contra d-lui I. C. Brătianu se va judeca de curtea cu juraii din Ilfov în sesiunea din Decembrie. „L'Étoile roumaine“ află, că Stoica Alexandrescu va fi acusat pentru tentativă de asasinat cu precugetare; ear' frații Oroveanu, N. Protopopescu și Constantinescu vor fi dați ca instigatori ai acestei crime.

Un incident în Sobrania Bulgariei. Scriu următoarele din Tirnova „Correspondenței de Viena“: Un incident demn de a fi relatat s'a petrecut în Sobranie. În ședința de Sâmbătă deputatul radical Stoianoff, vorbind de izolarea, în care se află Bulgaria, a dis: Uitați-vă, Europa n'a delegat în Sobranie decât figuranți în loc de diplomați. Aceste cuvinte au produs o senzație profundă în loja diplomatică. Repreșentanții Austriei, Angliei și Italiei, care se aflau acolo, au plecat imediat.

Organizarea ministerului de externe în Sârbia. După-cum se anunță din Niș, scupcina a votat o lege privitoare la organizarea ministerului de externe din Sârbia. Ministrul se împarte, conform legii, în două diviziuni, una poliică și alta administrativă, având în fruntea lor un șef de diviziune; diferitele secțiuni au ca șefi de birou secretari ministeriali. Diviziunea poliică are două secțiuni: pentru poliică și pentru

presă; diviziunea administrativă are secțiuni pentru corespondență și traduceri și o secțiune economică. Personalul se compune dintr'un șef de diviziune, patru secretari ministeriali ca șefi de birou și un număr corăspunător de secretari ministeriali de categoria a doua și de alți funcționari inferiori. Tot această lege conține și dispozițiuni privitoare la rangul corpului diplomatic și consular, precum și la salarul acestora și al corpului funcționarilor.

„Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei“, cu reședința în Deva.

(Urmare și fine.) E mare această operă. Acest pas prim e însă și cel mai hotărîtor întru ajungerea scopului.

Hotărîtor. De ce? Pentru-că gustul clasei culte românesce e alterat; este alterat chiar și în poporul de jos și ne este greu nouă, „domnilor“ și „doamnelor“, a restitui ceva, la ce creșterea noastră nu numai nu ne-a învățat, ci mai virtuos ne-a desvătăt. De aceea cred eu, pot ave doamnele române multă bunăvoință, mai mult zel decât noi bărbații și o mare diligență, au chiar gustul bun; este însă întrebarea, că la început avé-vor doamnele române priceperea cătră gustul „stilului vechiu românesc“?

După a mea părere în acest punct vom fi avisați la ajutorul „Asilului Elena Doamna“ și al „Furniceii“.

Avem fetișoare, trecute prin scoale cu calcuți eminenti. Oare nu am puté 2—3 plasa la aceste institute, cu scopul ca să ne fie învățtoarese preste 2—3 ani?

Mijloacele? Acele deocamdată, întru adevér, ne lipsesc. Sciu însă, că vre-o câteva fetițe dela noi sânt deja plasate la institutul „Elena Doamna“ gratuit. Oare dintre aceste nici una să nu primească nobilul rol, ca să ne vie învățtoareasă în atelierul din Deva?

Să admit, că nici una, ceea-ce cu greu cred. În acest cas avem fete inteligente, dar' să-race din clasa de mijloc și din poporul de jos, avem țerance, care sciu foarte bine toarce, țese, coase; au cunoscințe practice.

La aceste, numai la aceste putem conta deocamdată.

Chiar și aceste țerance ar trebui însă să se perfecționeze și în curénd, în câteva luni dispunem de atâtea mijloace, cât să susținem baremi pe una vre-o câteva luni la războaiele cele perfecționate ale „Asilului Elena Doamna“.

O chiemare specială a micului atelier ar fi lățirea portului românesc la femei; sau, ca să vorbesc în limbajul de salon, a „costumului“ românesc, care șede atât de bine Româncuțelor noastre și le ridică preste toate femeile altor neamuri.

Portul românesc s'ar lăți și ar domni în toate saloanele, dar' procurarea lui astăzi e prea grea, riseată și scumpă. El rămâne un obiect de lux național, în loc să fie o lipsă dîlnică, un articol dîlnic și ieftin, comun tuturor Româncuțelor. Apoi luxul e un păcat scump. În patrie, la noi, confecționarea portului românesc ar fi mai lesnicioasă și mai ieftină, prin urmare se va puté lăți.

„Manufacturile țerancelor vor avé trecere“ și astfel se va „salva din decădere industria casnică română“, dându-se bucata de pîne pe seama a mii și mii de brațe lucrătoare, dela cari noi, clasa cultă, tot luăm și nimic nu înapoiăm.

Partea din urmă a epistolei amintesece modalitatea, cum ar înainta olăritul, prin introducerea unor înfrumșetări, ca desemn ș. a.

Mărturisesc, această parte ne-a surprins de tot. Nimeni n'a cugetat la așa ceva. După-ce vom primi modeluri din alte părți, ne va fi și încercarea posibilă, deoare-ce olari străini în Deva nu sânt, toți sânt Români, la număr 4, și așa, — dacă ne va succede aci în centru, — ușor vom isbuti în afară.

Sfârșesc. Cred a fi de interes, dacă amintese rezultatul îmbucurător material și moral, ce l'a obținut reuniunea chiar în ziua constituirii ei. În fața locului s'au subscris și încasat aproape 400 fl. v. a. O sumă însăsemnată în zilele noastre. S'au trimis mai departe liste de înscrieri prin toate centrele comitatului, cari vor trebui să ne seosească cel mult până în 15 Decembrie, pentru-ca după anul nou să se dea raționniul public prin diare. Dacă rezultatul va fi îmbucurător — după-cum aud din toate părțile — în curénd vom dispune de 1000 fl. și această sumă e îndestulătoare pentru susținerea unui mic atelier de țesut, cât și spre scopurile indegetate, dacă le va primi reuniunea.

Rezultatul moral a fost preste așteptare. Cuvintele adresate de femeile noastre frunțose au produs efectul de a vedé o adunare imposantă lacrimând de bucurie. Totul culminează în aceste lacrimi de bucurie. Ce dice ele? Dice totul. Prevestese tainica șoptire, că unindu-ne forțele și aplicându-le neconștient spre scopul comun: neatîrnarea noastră economică ne va reda nouă înșine fructele muncii și inteligenței românesce. Va veni viitorul de aur, când nu vom fi mai mult dîlerii fabricatorilor străine.

Învingerea ne este asigurată, căci toate forțele noastre, voui să dice forțele covârșitoare, femeile române, „Penelopele romane“ se luptă, ear' aceste nu cunosc înfrângerea, ci numai învingerea.

Cu măhnire am cetit întimpinările diarelor guvernamentale; ele ne-au încurajat însă mai mult. În fine sânt și alte căi, cari ne vor aduce la scop, sânt și alte forme legale, sub sceutul căroră scopul va fi ajuns și — la urma

urmelor, — dacă pornirea renascerii industriei de casă e destul de sănătoasă, legile firesce și organizațiunea noastră socială ne vor da în câțva puțină dezvoltării noastre economice. Scim și lucra, scim și jertfi, scim și cumpéra dela Români, când ne vom înțelegé serios și în curénd același scop va fi ajuns. Înainte cu D-șeu!

Deva, 16 Noembrie 1886. August A. Nicóbra m. p., secretarul reuniunii.

Din public. *) Mulțumită publică.

Societatea de lectură a junimii române din Budepesta „Petru Maior“ își exprimă cea mai adîncă mulțumită pentru spriginul material primit din următoarele părți:

- 1. Dela junimea universitară română din Lugoj 42 fl. 6 cr., care sumă formează o jumătate din venitul curat al reprezentațiunii teatrale arangiată în Lugoj în 15 August a. c. — a cărei reușită credem a o puté atribui mai ales zelului stimatelor domnișoare diletante: Elena Rădulescu, Aurelia Ianculescu, Sidonia Major. 2. Dela dl. colectorant Basiliu Rațiu, protopopul Reghinului-săsece am primit suma de 3 fl., la care au contribuit d-nii: B. Rațiu, protopop 1 fl.; A. Ternovan, G. Hodak 50 cr.; T. Harșianu, Beica-rom. 20 cr.; N. Petru, Gurghiu 20 cr.; I. Răcățan, Ibănesci 40 cr.; G. Lioba, Beica-maghiară 10 cr.; I. Popp de Harșianu, Chiheriul-infer. 10 cr.; I. Pop, Petelea 10 cr.; N. Berian, Filpișul-mare 20 cr. 3. Dela dl. colectorant Liviu Marcu, stud. jur. suma de 18 fl. 16 cr., la care au contribuit d-nii: St. Georgiu, Birchiș 2 fl.; L. Barzu, preot, Bacamezeu 1 fl.; St. Bordoșiu, preot, Vereșmart 1 fl.; I. Tîerian, Lipova 4 fl.; Voicu Hamsea 2 fl.; N. Vugu, Birchiș 1 fl.; I. Daliciu, Capolnaș 1 fl.; Z. Covaciu, Ostrov 1 fl.; St. Carabașiu, Cella 50 cr.; T. Petroviciu 1 fl.; T. Galetariu 2 fl.; dela o societate în Capolnaș 1 fl. 66 cr. 4. Dela dl. P. Gligor, proprietar în Baia-de-Criș 1 fl.

Atât bravi și zeloșii nostri colegi din Lugoj, cât și domnii colectoranți și contributori primească expresiunea sincerei noastre recunoscințe.

Sperăm, că nici în viitor nu ne vor de-trage binevoitorul sprigin.

Budepesta, în 20 Noembrie st. n. 1886.

În numele comitetului: Ioan Suciș, pres., Nicolae Vecerde, secretar.

Mulțumită publică.

Domnul Alexandru Lebu, proprietar în Sibiui, a binevoit a contribui la colecta pentru acoperirea cheltuelilor celor două clopote turnate ale bisericiei gr.-or. de aici, suburbiul inferior cu suma de 30 fl. v. a.

În numele comunei bisericesci rog pe marimosul contribuente să primească pe calea aceasta expresiunea mulțumitei cordiale pentru acest ajutor oferit bisericii, care, prestat dela un bărbat ca D-sa, este totodată și un nobil stim de încurajare în popor spre jertfe cătră sf. biserică. Sibiui, 9 Noembrie 1886.

Georgiu Bobeș, paroch.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Budepesta, 22 Noembrie n. Delegațiunea ungară. Președinții comisiunilor de finanțe, de marină și de compturi au aștenut rapoartele despre proiectele resolve de comisiunile respective. Mercuri va fi ședința proximă, în care vor așterne celelalte comisiuni proiectele lor.

În comisiunea de concordare spre discutarea diferențelor eventuale dintre ambele delegațiuni au fost aleși Haynald, Harkányi, Falk, Hegedüs, Rakovszky, Szerb și Wahrmann; apoi s'a încheiat ședința.

Comisiunea de patru a delegațiunii ungare. Ministrul Kállay face expoeul asupra Bosniei și Herțegovinei, și dice că încuroăturile bulgare rămân fără influență asupra populațiunii, care e foarte liniștită și cuprinsă de cele mai leale sentimente. Ministrul Bylandt-Rheidt împărtășese, că starea sanitară a trupelor din provinciile ocupate e excelentă; recrutarea trupelor bosniace se sevrșese ca și mai nainte fără nici o greutate; trupele aceste formează un corp independent, numai oficerii lor sânt din armata comună. Ședința continuă.

Londra, 22 Noembrie n. O deputație a meetingului de pe Trafalgar-Square s'a prezentat la Salisbury, n'a fost însă primită de acesta. Meetingul a primit apoi o resoluție, în care se blamează lipsa de considerație din partea premierului față cu lucrătorii.

Director: Ioan Slavici. Redactor responsabil: Aurel Popa

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Februarie a. v. imobilele lui Milan Gradin, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Mocrin.

— 29 Decembrie a. c. imobilele lui Daniel Meltzel jun. decătră trib. reg. din Sibiu.

— 27 Decembrie a. c. imobilele lui Iacob Finkelstein decătră trib. reg. din Becichecul-mare.

— 24 Noembrie a. c. imobilele Elenei Bașuț decătră trib. reg. din Timișoara.

— 30 Noembrie a. c. imobilele lui Lazar Tomici, decătră jud. cerc. din Deta, în comuna Percosova.

— 15 Februarie a. v. imobilele lui Arcadie Nicolin, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Oroszlámos.

— 12 Februarie a. v. imobilele lui Marcu Marcov, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Cernea-sârb.

— 16 și 17 Februarie a. v. imobilele lui Mladin Malogajszky și ale lui Iova Simici decătră trib. reg. din Chichinda-mare.

— 16 Februarie a. v. imobilele lui Emeric Nagy decătră trib. reg. din Turda.

— 6 Decembrie a. c. imobilele lui Nicolae Franczen, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Beșineul-nou.

— 27 Decembrie a. c. imobilele lui Ioan Popovici, decătră trib. reg. din Becichecul-mare, în comuna Jankahid.

— 6 Decembrie a. c. imobilele lui George Cuss, decătră trib. reg. din Deva, în comuna Magyarosd.

— 10 Ianuarie a. v. imobilele lui Iefta Tanasevici, decătră trib. reg. din Becichecul-mare, în comuna Melencze.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după: Iota Solarov, Draga Iancov, Arcadie Petrov, — la trib. reg. din Becichecul-mare;

— la rămasul după Carolina Lani, la trib. reg. din Bistrița;

— la rămasul după Simeon Hotea, la trib. reg. din Sighetul-Marmației;

— la rămasul după Sofia Oliciu, la trib. reg. din Chichinda-mare;

— la rămasul după George Budu, la trib. reg. din Sighetul-Marmației;

— la rămasul după Mihail Tuduțe, la trib. reg. din Oradea-mare.

Citațiuni:

— Maria Ignat, a cărei ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua într'un an la notariatul public din Arad.

— Carol Mohor, a căru ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infățișa pe 9 Februarie a. v. la trib. reg. din Timișoara.

— Iacob Bota, a căru ubicațiune nu se scie, se provoacă a se infățișa pe 23 Decembrie a. c. la trib. reg. din Zălau.

Concursuri:

— Un post de scrietor la jud. cerc. din Mogoș. Concursurile sânt a se trimite până în 11 Decembrie la presid. trib. reg. din Becichecul-mare.

— Un post de magistru postal în comuna Tulgheș. Concursurile se se trimiță în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

— Un post de notar cl. II. la trib. reg. din Arad. Concursurile sânt a se trimite în 4 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de vice-notar la trib. reg. din Chezdi-Oșorheiu. Concursurile se se trimiță în 2 săptămâni la presid trib reg. de acolo.

Economic.

Piața din Mediaș, 18 Nov. Grâu hectolitru fl. 4.80 până fl. 5.25; grâu mestecat fl. 3.80 până fl. 4.20; sęcara fl. 3.— până fl. 3.20; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 1.70 până fl. 1.90; cucuruzul fl. 2.50 până fl. 3.50; semința de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.30 până fl. 1.60; mēlaiul hectolitru fl. — până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; linteia fl. — până fl. —; chiminul (sęcăreana) fl. 38.— până fl. 40.—; sęc brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sęc vęrsate fl. 44.— până fl. 46.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 45.— până fl. 50.—; cânepa fl. 34.— până fl. 37.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.80; sępunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc 44 cr.

Piața din Brașov, 20 Nov. Grăul hectolitru fl. 5.40, grâu mestecat fl. 3.20, sęcara fl. 3.40, orș fl. 2.80, ovės

fl. 1.80, cucuruzul fl. 4.30, mēlaiul fl. 4.—, mazerea fl. 4.60, linteia fl. 5.50, fasolea fl. 2.70, crumpenele fl. 1.— carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tęrgul de rımători în Steinbruch. În 19 Nov. n. s'a notat: unguresci bętrani grei 39.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 42.— cr. până 43.— cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.— cr., ușori 42.— cr. până — cr., marfă țerănească, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 39.— cr. până 41.— cr., ușoară 37.— cr. până 41.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sęrbesci grei 40.½ cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.¼ cr. până 41.— cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Noembrie st. n. Budapesta: 10 23 15 89 79.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila. Operațiunile efectuate în 7 Noembrie 1886.

Table with columns: Vęndătorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. în sac, prețul lei în aur. Rows include Emberico, Frischman, Cațica, Bach, Evloghiu, Marchiani, Vrioni, Cursiano, Gardeli, Marchiani.

Cursul pieței din Sibiu

din 22 Noembrie st. n. 1886.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci. Cump. and vënd. prices.

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Noembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta amort. (5%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Act. de asig. Națională, Credit mob. rom., Scrișuri fonciare urbane (5%), Schimb 3 luni, Societ. const., Aur.

Bursa de Budapesta

din 20 Noembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung., hărtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“

Bursa de Viena

din 20 Noembrie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung., hărtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, Losuri austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1886.

Large table showing train schedules between various stations including Budapest, Brașov, Sibiu, and others. Columns include station names and train times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.